



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

61. Cum Iesv ascendens ad Gloriam coelestem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

infra terram, vt magis declarabo Elogio sequenti, non procul à sepulchro Virginis inuenitur.

5. Nemo hōc sanctorum, qui surrexerunt, beneficio dignior est, quàm IOSEPH, supra omnes bene meritus de IESV, & quod palmarium mihi videtur, præreptus ex vità eō tempore, quō vivendi causæ ardentissimæ erant; iptis inquam, Evangelicæ doctrinæ primordijs. Quare si quis adhuc neget resurrexisse IOSEPHVM & apparuisse MARIÆ penè audeo repetere illud. Adhuc & tu sine intellectu es.

ELOGIUM LXI.

IOSEPH

Cum IESV ascendens ad Gloriam
cœlestem.

IN primis tenent hanc sententiam Auctores, proximè citatis illisque nunc accedit Suarez Disp. 8. in fine. Fierine autem potest, vt ea omnia principia, è quibus Elogij alicuius veritas emanat, de nouo in conspectum dentur? Non posse videtis, opinor omnes, quotquot videtis, distare à radicibus arbores, à scaturigine flumina, & Lumen à Sole. Si ergo non vbilibet omnia reperiantur, illa, quæ præcedunt & quæ sequuntur, necesse erit præsentibus coniungi; nam meum hoc esse arbitror ne recoctâ crambe fastidium pariam stomacho novorum cupido.

Igitur nunc IOSEPHVS proponitur ascendens cum IESV ad Gloriam cœlestem, vindicias

calami mei postulans adversus eos, qui eum vel omnino resurrexisse vel certè ascendisse negant gloriosum in cœlum. At quæ potest esse pugna cum victis, prostratisque? illis, inquam, quibus nuper per testes & Rationes omni exceptione maiores ostendi verissimè resurrexisse.

Vos igitur, qui gloriosum IOSEPHI ascensum tollitis, in certamen venite. Vnde obsecro iniecta vobis est hæc mens? Nam in IOSEPHVM amor vester etiam maiora decora persuadere posse videtur. Nimirum veritas ipsa iniecit amori vestro violentas manus. At quænam illa veritas? Veritas nempe Brigittæ revelata. Apud hanc enim l. 6. Revel. cap. 94. affirmat Mater Dei Sanctos, qui cum Christo resurrexere, animas quidem in cœlum cum eodem transmisisse, corpora verò terræ reliquisse ut expectent supremi iudicij diem. Et l. 7. c. 26. eadem, scias, inquit, quod nullum corpus humanum in cœlo sit, nisi corpus gloriosum filij mei, & corpus meum. At huic tam contestatæ veritati quis non attemperet amoris sui æstum? Nihil ego sanè repugno, siquidem contestata sit. At negant ij omnes, qui nobiscum stant; & inter hos nominatim Cornel. à lapide in c. 27. Matth. vbi tamen Brigittam in medium adducit.

Recusant præterea Brigittæ adhibere fidem alijs in rebus Theologi non pauci; ut 1. quòd MARIA Virgo quindecim dies in sepulchro tenuerit l. 7. c. 26. 2. quòd non sit prævisa ab æternò federe super omnes creaturas l. 7. c. 25. 3. quòd magnitudine doloris

doloris ex Passione Christi concepti à sensibus abducta fuerit l. 4. c. 70. 4. quòd IOSEPH fuerit senex Christò nascente. l. 7. c. 21. 5. quòd Gregorius animam Traiani ex Infernò liberauerit. l. 5. c. 13. Non est ergo, quidquid huic sanctæ reuelatum est, eò sensu contestata Veritas, vt nemo illi iam audeat refragari.

Deinde verò cur non liceat & sanctæ opponere Sanctum alium, Bernardinum inquam Senensem; cuius Oratio (*in anima & corpore sanctus IOSEPH in cælis gloriosus est*) adhuc auribus meis insonat; cuius etiam manus crucem, quæ capiti sub eâ oratione imminere visa, oculis spectandam exhibent; At hoc si fas mihi est, enimvero extra periculum sumus, & immunes ab illa contestatæ veritatis impressione. Videtis ergo neque Nos ab opinione nostrâ, neque IOSEPHVM inde deijci à gloriosò suò statu.

Veràm absit à nobis, vt hoc tam graue vulnus celeberrimis Reuelationibus infligamus, præcipuè si necesse non sit. At neque hîc, neque alibi vspiam necesse est. Et quia allata exempla non nihil urgere videbantur. Dicimus cum Duranto graui Theologo, ad 1. & 2. malè legisse alios, quod bene scriptum fuit; ad 3. malè inde spasmus siue convulsionem neruorum colligi; ad 4. Senem ibi vocari, morum grauitate, ad 5. id defendi à Theologis multis, & recentissimè à Ioanne de Dicastillo Disp. 1. de Purg. Dubit. 7. fol. 903. Egòque ipse etiam num hoc defendere paratus sum.

Iam

Iam verò mentem, & ad eas Revelationes, quæ nobis propius adversari videbantur, converto. Primane aliquid de S. IOSEPHO pronunciat? Nihil sanè. Relinquit ergo liberum nobis. At indefinite loquitur? Loquitur quidem, sed sapientibus, qui norunt nullam regulam sine exceptione esse. Et ego causam aliorum sanctorum, præterquam IOSEPHI, hîc non propugno.

Ad alteram verò quod attinet, 1. opponere possum, vt dixi, sanctæ Brigittæ, sanctum Bernardinum. 2. Adhuc eâ allatâ perstat, in sententia mea, Cornel. inc. 27. Matth. 3. Non est tam certum, Revelationes sanctæ Brigittæ esse ritè impressas sicuti certum esse videtur, Revelationes eius esse veras. Etsi neque hoc sit omnibus certum & de Fide. Quid si ergo hîc quoque Lectio corrupta esset? 4. Suppositò, quòd opinio mea sit vera, itèmq; vera sit Revelatio, dici debet, sensum esse. Scias ibi nullam esse, &c. nisi corpus meum, hoc est, meum, ratione naturæ, & meum ratione matrimonij, in sensu ampliante. Sed tamen circa hoc libenter discam ab alijs.

ELOGIVM LXII.

IOSEPH

Aureola Virginum insignis.

NEc Aurea à Laurea, nec Aureola à Laureola, nisi nomine tenus, apud Theologos differt. Significant enim, coronam auream, siue lauream